

**Спецыфіка метадаў і прыемаў
фарміравання гістарычных
ведаў у вучняў
з легкой інтэлектуальнай
недастатковасцю
(ч. 1)**

Макаўчык Іна Юре'ўна,
ст. выкладчык
кафедры спецыяльнай педагогікі
БДПУ

Класифікація метадаї навчання гісторыі

РЕГІСТРОВИЙ БІЛЕТ

Найбольш распаўсюджаная класіфікацыя – па крыніцам атрымання ведаў:

- ✓ **Метады вуснага выкладання гістарычнага матэрыялу** (крыніца – слова настаўніка);
- ✓ **Метады нагляднага навучання гісторыі** (крыніца – вобраз);
- ✓ **Метады работы з тэкстам** (крыніца – тэкст).

Метады вуснага выкладання гістарычнага матэрыялу

- Апаўяданне
- Апісанне
- Тлумачэнне
- Гутарка

Апавяданне

У выкладанні гісторыі выступае ў выглядзе **апавяда** або **сціснутага паведамлення**.

Аповяд – гэта паслядоўнае сюжэтнае распавяданне аб гістарычных падзеях або працэсах у іх развіцці, аб дзеянні народных мас, гістарычных дзеячах

Сціснутае паведамленне – гэта паведамленне інфармацыі толькі аб гістарычнай падзее

Апісанне

- гэта паслядоўнае выкладанне прыкмет або асаблівасцей гістарычнай з'явы, яе істотных рыс, сстану, знешняга выгляду.

Віды:

- **Карціннае апісанне**
- **Аналітычнае апісанне**

Тлумачэнне

- гэта раскрыцце унутраных сувязей і залежнасцей, заканамернасцей, сэнсу, сутнасці і значэння гістарычных з'яў, раскрыцце новых паняццяў

Гутарка

- навучанне ў форме дыялогу.

На ўроках гісторыі гутарка не можа служыць
метадам выкладання новых ведаў!

Выконвае карэкцыйную функцыю (дазваляе ўсталяваць адваротную сувязь).

Выкарыстоўваецца пры аналізе нагляднага або дакументальнага матэрыялу (гутарка па карціне, карце, экспанату і г.д.).

Літаратура

1. Вагин, А.А. Методика преподавания истории в средней школе / А.А.Вагин. - М.: Просвещение, 1968. – 315 с.
2. Петрова, Л.В. Методика преподавания истории в специальной (коррекционной) школе VIII вида: учеб.пособие для студ. высш. учеб. заведений / Л.В.Петрова. – М.: Гуманит. изд. центр ВЛАДОС, 2003. – 208 с.